

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1214 ²	Κυριακὴ Ι' (Λουκ. 13,10-17) 4 Δεκεμβρίου 2016 (2005)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Ἐκκλησιάζεσθε!

Θὰ σᾶς μιλήσω ἀπλᾶ, ἀγαπητοί μου, καὶ παρακαλῶ νὰ προσέξετε αὐτὰ ποὺ θὰ σᾶς πῶ. Ὁ καλὸς πατέρας, ὅταν βλέπη τὸ παιδί του νὰ παρεκτρέπεται, ἀναγκάζεται νὰ τὸ τιμωρήσῃ. Δὲν εἶνε καλὸς πατέρας ἐκεῖνος ποὺ βλέπει τὸ παιδί του ἔτσι κι αὐτὸς τὸ χαϊδεύει. Ἡ Γραφή λέει: «Ὅς φεῖδεται τῆς βακτηρίας μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ» (Παρ. 13,24)* ὅποιος λυπᾶται τὸ ῥαβδί του, δὲν ἀγαπάει τὸ παιδί του. Κ' ἐγὼ πατέρας εἶμαι, καὶ θεωρῶ ὑποχρέωσι νὰ παιδεύω τὰ παιδιά μου. Θὰ διδάξουμε, θὰ παρηγορήσουμε, θὰ σφουγγίσουμε τὰ δάκρυα τῶν πονεμένων. Ἄλλ' ὅταν δοῦμε μέσα στὴν ἱερὰ οἰκογένεια τῶν Χριστιανῶν κάποιους νὰ ξεφεύγουν ἀπὸ τὰ ὅρια τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τοῦ εὐαγγελίου, **εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐλέγξουμε**, ἀπὸ ἀγάπη.

Μερικοὶ βέβαια, ὅταν τοὺς ἐλέγχουν, εἶνε σὰν τὸν ἄρρωστο πού, ἐνῶ ὁ γιατρὸς προσπαθεῖ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸν καρκίνο, αὐτὸς τοῦ δαγκώνει τὸ χέρι. Γιατρὸς εἶμαι κ' ἐγὼ, μαχαίρι κρατῶ, πνευματικὸ μαχαίρι, ἐγχείρησι κάνω, καὶ ὁ ἀσθενὴς πάνω στὸν πόνο του **μπορεῖ νὰ μὲ δαγκώσῃ**. Ἀλλὰ προτιμότερο αὐτό, παρὰ ν' ἀφήσω τὸν ἄρρωστο νὰ πεθάνῃ.

Τώρα, λοιπόν, θὰ γίνω δυσάρεστος. Γιὰ ποιό πρᾶγμα; Βλέπω, ὅτι **ἐλάχιστοι Χριστιανοὶ ἐκκλησιάζονται**. Γι' αὐτὸ διαμαρτύρομαι. Καὶ θέλω μὲ ὅλη μου τὴ δύναμι νὰ κηρύξω καὶ νὰ παρακαλέσω ὅλους τοὺς Χριστιανούς καὶ νὰ τοὺς πῶ μόνο μία λέξι: **ἐκκλησιάζεσθε!**

● **Ἐκκλησιάζεσθε!** Δὲν τὸ λέω ἐγώ. Τὸ λέει τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο. Ἀκούσατε πῶς ἀρχίζει: «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι*» (Λουκ. 13,10)* ἦταν, λέει, στὴ **συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων**.

Τί εἶνε ἡ «συναγωγὴ»; Εἶνε κτήριο τῶν Ἑβραίων γιὰ τὴ θρησκευτικὴ τους ἀνάγκη. Οἱ Ἑβραῖοι εἶχαν ἓνα μόνο ναό, τὸ ναὸ τοῦ Σολομῶντος στὰ Ἱεροσόλυμα. Στὶς διάφορες

παροικίες τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον δὲν ἔχουν ναοὺς, ἀλλὰ συναγωγές, ποὺ κοινῶς λέγονται **χάβρες*** κάτι μεταξύ ναοῦ, σχολείου καὶ θρησκευτικῆς αἰθούσης. Οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν τὴ **χάβρα**, οἱ Τοῦρκοι τὸ **τζαμί**, ἐμεῖς τὴν **ἐκκλησία**. Ἡμέρα ἀργίας καὶ συγκεντρώσεως οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν τὸ Σάββατο, οἱ μουσουλμᾶνοι τὴν Παρασκευή, κ' ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ τὴν Κυριακὴ. Τὸ Σάββατο οἱ Ἑβραῖοι εἶνε ὅλοι στὴ χάβρα, στὴ συναγωγὴ τοὺς. Καὶ μέχρι σήμερα, τρεῖς χιλιάδες τώρα χρόνια, τὸ ἴδιο κάνουν. Αὐτὸ τὸ μικρὸ ἔθνος, ποὺ συνταράσσει τὴν οἰκουμένη, ἐξακολουθεῖ νὰ κρατᾷ τὴν παραδόσει του· κάθε Σάββατο πηγαίνουν στὴ συναγωγὴ.

Δὲν εἶνε πολὺς καιρὸς ποὺ ἓνας ὑπουργὸς τοῦ Ἰσραὴλ ταξιδεύοντας βρέθηκε στὴ Λάρισα, καὶ ἦταν Σάββατο. Διέκοψε τὸ ταξίδι του. Κατέβηκε ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνο, πῆγε στὸ ξενοδοχεῖο, καὶ πρὸς κατάπληξιν ὄλων προσευχόταν καὶ διάβαζε Παλαιὰ Διαθήκη. Τὴν ἐπομένῃ ἡμέρᾳ συνέχισε τὸ ταξίδι του. Στὸ Ἰσραὴλ **τὸ Σάββατο δὲν κουνιέται φύλλο**.

Συγκρίνατε τώρα αὐτὴ τὴν εἰκόνα μὲ τὴ δική μας. Οἱ ὑπουργοὶ μας διαλέγουν τὴν Κυριακὴ νὰ κάνουν τὴν περιοδείαν τοὺς. Καὶ μόνο οἱ ἄρχοντες; Καὶ ὁ λαὸς τὰ ἴδια κάνει. Κυριακὴ γίνονται τὰ πιὸ πολλὰ δυστυχήματα, τὰ μεγαλύτερα ἁμαρτήματα καὶ πολλὰ ἐγκλήματα κατὰ τὴ στατιστικὴ τῆς ἀστυνομίας. **Ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου καταντᾷ ἡμέρα τοῦ διαβόλου**.

Ἀπόδειξις· ἐνῶ ἡ καμπάνα καλεῖ, **ἐλάχιστοι ἐκκλησιάζονται**, καὶ αὐτοὶ γέροντες. Οἱ ἄλλοι; ● **Ἐκκλησιάζεσθε!** μᾶς φωνάζουν οἱ Ἑβραῖοι. Ἐκτὸς τῶν Ἑβραίων μᾶς τὸ φωνάζει καὶ **μιὰ γυναίκα**. Αὐτὴ ἦταν ἀπολύτως δικαιολογημένη νὰ μὴν ἔρθῃ στὴ συναγωγὴ, ὅπως λέει τὸ εὐαγγέλιο. Πνεῦμα πονηρὸ τῆς εἶχε κάμψει τὴ ῥάχη. Ὅπως παίρνεις μιὰ βέργα τὴ λυγίζεις καὶ τὴν κάνεις στεφάνι, ἔτσι ὁ σατανᾶς ἔκανε τὴ σπονδυλικὴ τῆς στήλη. Τὸ κεφάλι τῆς δὲν ἦταν πλέον ψηλά· ἄγγιζε κάτω τὴ γῆ. Ὁ-

ποιος τὴν ἔβλεπε ἀπὸ μακριά, νόμιζε ὅτι εἶνε ἓνα κουβάρι, ἓνα τετράποδο. Ἦταν λοιπὸν δικαιολογημένη νὰ μὴν πάη στὴ συναγωγή. Καὶ ὅμως πῆγαινε! Δεκαοχτὼ χρόνια, κάθε Σάββατο, χειμῶνα - καλοκαίρι θὰ τὴν ἔβλεπες περνώντας τὰ σοκάκια νὰ δίνει ἐκεῖ τὸ παρὼν ἀγόγγυστα.

Καὶ μέσα στὶς πολλὰς φορές, νὰ τώρα ἔγινε τὸ θαῦμα! **Ἐπέμενε ὅπως ὁ ψαρᾶς.** Εἶδα κάποτε ἓνα ψαρᾶ. Ἦταν πάνω σ' ἓνα βράχο κ' ἔρριχνε τὸ ἀγκίστρι του ἀπ' τὸ πρωὶ μέχρι τὸ βράδυ χωρὶς νὰ πιάνη τίποτα. Ὅταν πιά βασιλευε ὁ ἥλιος, τότε, ὕστερα ἀπὸ ἀμέτρητες προσπάθειες, τὸν βλέπω ξαφνικὰ γεμᾶτο χαρά. Ἐπιασα, μοῦ λέει· τραβάει, τσίμπησε! Ἐπὶ τέλους εἶχε πιάσει ψάρι. Ἔτσι εἶνε κι ὁ Θεός. Ἔλα στὴν ἐκκλησιά! Δὲν θὰ σ' ἀκούση μιά, δυό, τρεῖς φορές· κάποτε –ἔχεις τὸ λόγο του– θὰ σ' ἀκούση! Ἔτσι ἔγινε καὶ σ' αὐτήν. Μέσ' στὶς πολλὰς φορές, μιά, τὸ ψάρι τσίμπησε. Ποιό ψάρι; Ὁ νοητὸς Ἰχθύς, ὁ ἴδιος ὁ Χριστός! Πῶς ἦταν δυνατόν ὁ Χριστός, ποὺ εἶνε γεμᾶτος ἀγάπη, νὰ τὴν παραβλέψη; Ἐνας μᾶς ἀγαπάει πραγματικὰ μὲ μιά ἀγάπη τελεία, περισσότερο ἀπὸ ὅποιονδήποτε ἄλλον· ὁ Χριστός!

Τὴν κοίταξε ἐκεῖ, σὲ κάποια γωνία τῆς συναγωγῆς, μὲ βλέμμα ἀγάπης. Τὴν κάλεσε κοντά. Ἀπλωσε τὸ χέρι καὶ –ἄς μὴν πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, δικαίωμα τους, ἀλλὰ κ' ἐμᾶς δικαίωμα μας νὰ πιστεύουμε– μόλις ἄγγιξε πάνω της ὁ Χριστός, σὰν νὰ τὴν πέρασε ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, ρεῦμα θείας χάριτος, ἀμέσως ἔτριξε ἡ ῥαχοκοκκαλιά της, ὕψωσε τὸ κεφάλι. **Τὸ κορμί της ἔγινε ὀλόρθο κυπαρίσσι,** καὶ δόξαζε τὸ Θεό.

Τὸ θαῦμα ἔγινε ἐκεῖ, στὴν ἱερὰ σύναξι.

● **Ἐκκλησιάζεσθε!** μᾶς φωνάζουν οἱ Ἑβραῖοι μὲ τὴ χάβρα τους καὶ ἡ συγκύπτουσα γυναῖκα μὲ τὸ παράδειμά της. Δὲν θέλετε ν' ἀκούσετε αὐτούς; τότε ἀκοῦστε μιά ἄλλη φωνή. Εἶνε **ἡ φωνὴ τῶν προγόνων μας.** Πρὶν ἑκατὸ χρόνια, στὸν Πόντο, στὴ Μικρὰ Ἀσία, στὴ Μακεδονία, στὴ Θράκη, παντοῦ στὴν πατρίδα μας, οἱ Χριστιανοὶ δὲν εἶχαν ὁμορφες ἐκκλησιές. Ὁ Ἀβδούλ Χαμίτ δὲν ἐπέτρεπε νὰ χτυποῦν καμπάνες. Καὶ ὅμως χωρὶς καμπάνες τὴν Κυριακὴ, ὅπου χώρα Ἑλληνική, ὅλοι μὰ ὅλοι τους ἦταν στὴν ἐκκλησιά! Μόνο καμμιά λεχώνα ποὺ ἦταν στὸ κρεβάτι ἢ κανένας γέρος ἐτοιμοθάνατος, αὐτοὶ δὲν πῆγαιναν στὴν ἐκκλησιά. Ὅλοι μέσ' στὶς ἐκκλησιές προσεύχονταν καὶ τὰ δάκρυά τους ἔπεφταν κορόμηλο στὸ δάπεδο. Τέτοιοι ἦταν οἱ πρόγονοί σας. Ἄν ὑποθέσουμε τώρα, ὅτι μέσ' ἀπ' τὸν τάφο ξυπνάει - ἀνα-

σταίνεται ἓνας παπποῦς - ἓνας πρόπαππος, ἓνας πρόγονός σας καὶ ἔρχεται ἐδῶ, τί θὰ περιμένε; Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο δουλειά. Τὴν Κυριακὴ θὰ ἔρχόταν στὴν ἐκκλησία, θὰ ἔβλεπε μέσα ἐλάχιστους, καὶ τί θὰ ἔλεγε; Αἴσθημα βαθυτάτης λύπης θὰ κατεῖχε ἀσφαλῶς τὴν ψυχὴ του.

Γι' αὐτό, ἀγαπητοί μου, λέω καὶ φωνάζω· Ἐκκλησιάζεσθε! Μιμηθῆτε τὸ παράδειγμα τοῦ Ἰσραήλ, τὸ παράδειγμα τῆς συγκυπτύσεως, τὸ παράδειγμα τῶν προγόνων μας.

* * *

–Μά, θὰ μοῦ πῆτε, **τί ἔχω νὰ κερδίσω** ἂν πάω στὴν ἐκκλησιά; τί θὰ καταλάβω;...

Καὶ μόνο νὰ τὸ λὲς εἶνε ἁμαρτία. Τί θὰ καταλάβης; Εἶδες· μπῆκε μὲ τὰ τέσσερα, βγήκε μὲ τὰ δυό· **μπῆκε κτῆνος, βγήκε ἄνθρωπος!** Ἔ, κάτι τέτοιο συμβαίνει, ἀγαπητοί μου, καὶ στὸν ἐκκλησιασμό. Σημειώστε το καλά· ἄνθρωπος ποὺ δὲν μπαίνει στὴν ἐκκλησία νὰ νιώσῃ ἀνατριχίλα ὅταν περνᾶ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὰ ἅγια, ἄνθρωπος ποὺ δὲν προσεύχεται καὶ δὲν ἀνοίγει τὴν ἁγία Γραφή, ἄνθρωπος ποὺ δὲν αἰσθάνεται τὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς σιγὰ - σιγὰ ὑποβιβάζεται, ἀποκτηνώνεται.

Οἱ πρόγονοί μας αὐτὸν ποὺ δὲν πῆγαινε στὴν ἐκκλησία ξέρετε πῶς τὸν ἔλεγαν; **Ἄλειτούργητο.** Καὶ αὐτὸ τί ἐσήμαινε; ἄνθρωπο ποὺ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὸν πλησιάσῃ κανεὶς. Ὅταν ἔλεγαν «Αὐτὸς εἶνε ἄλειτούργητος», δὲν τὸν ἔβαζαν μέσα σὲ σπίτι, δὲν τοῦ ἔδιναν τὸ κορίτσι τους νὰ τὸν κάνουν γαμπρό, δὲν τοῦ ἔδιναν παιδί νὰ βαπτίσῃ, δὲν εἶχαν συναλλαγές μαζί του. Καὶ εἶχαν δίκιο. Γιατὶ ὁ ἄπιστος στὸ Θεὸ θὰ ἔναι ἄπιστος καὶ στὴ γυναῖκα του, καὶ στὰ παιδιά του, καὶ στὴν πατρίδα, καὶ παντοῦ. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια. Καὶ παλαιότερα οἱ ἄλειτούργητοι ἦταν ἐλάχιστοι· τώρα εἶνε πολλοί.

Ὁ Χριστός, ἀγαπητοί μου, ἔρχεται σὲ λίγο νὰ γεννηθῇ. Γεννᾶται σὲ μιά φάτνη σταύλου, γιὰ νὰ δείξῃ πῶς βρῆκε τὴν ἀνθρωπότητα, σὲ κατάστασι ἀποκτηνώσεως. Ἔρχεται νὰ γεννηθῇ, γιὰ νὰ πάρῃ τὸ κτῆνος καὶ νὰ τὸ κἀνῃ πάλι ἄνθρωπο, κι ὄχι μόνο ἄνθρωπο ἀλλὰ καὶ ἄγγελο. Ἔρχεται νὰ γεννηθῇ ἀνάμεσά μας, γιὰ νὰ κἀνῃ τὴν θηριώδη κοινωνία μας κοινωνία ἀγγέλων καὶ βασιλεία οὐρανῶν. Γι' αὐτὸ ἴδρυσεν τὴν Ἐκκλησίαν του, γιὰ νὰ μπαίῃ σ' αὐτὴν κάθε ἄνθρωπος, νὰ καθαρίζεται, νὰ φωτίζεται, νὰ ἀγιάζεται, νὰ σώζεται. Γι' αὐτὸ νὰ ἐκκλησιαζώμαστε. Νὰ ἐκκλησιαζώμαστε ἀνελλιπῶς. Ἔτσι θὰ ὑψωθοῦμε καὶ θὰ γίνῃ ἡ ζωὴ μας **ζωὴ ἀνώτερη, ζωὴ μακαρία**· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος